

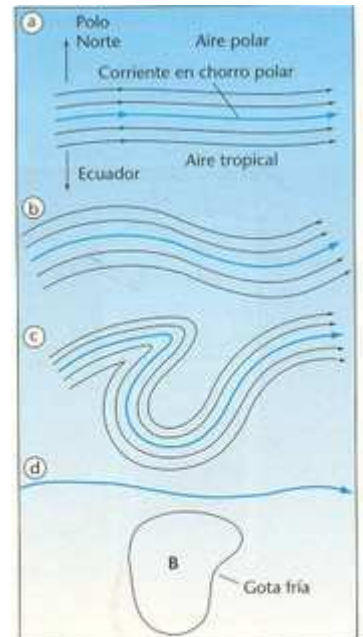
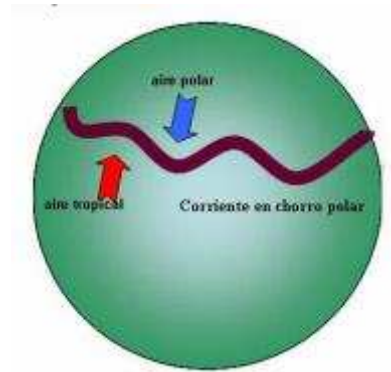
Gota fría

Entre setembro e novembro, na fachada mediterránea da Península Ibérica, prodúcese as precipitacións máis importantes do conxunto anual. Algo que define o clima mediterráneo é a escaseza de choiva, pero á vez, tamén se define por unha choiva que se presenta, a miúdo, con carácter torrencial. Ao longo do ano son poucas as horas que chove, pero é habitual que cando esta choiva cae, fágao con elevadas intensidades, dando lugar a maiores riscos meteorolóxicos.

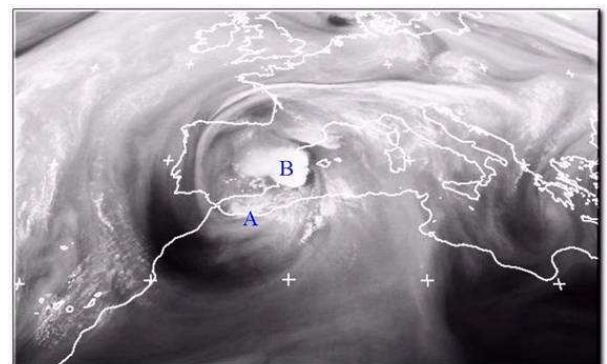
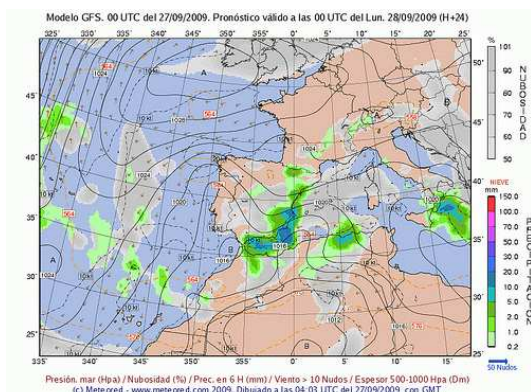
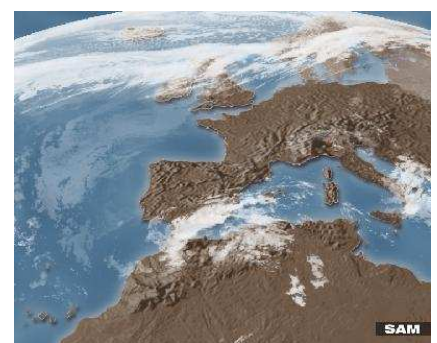
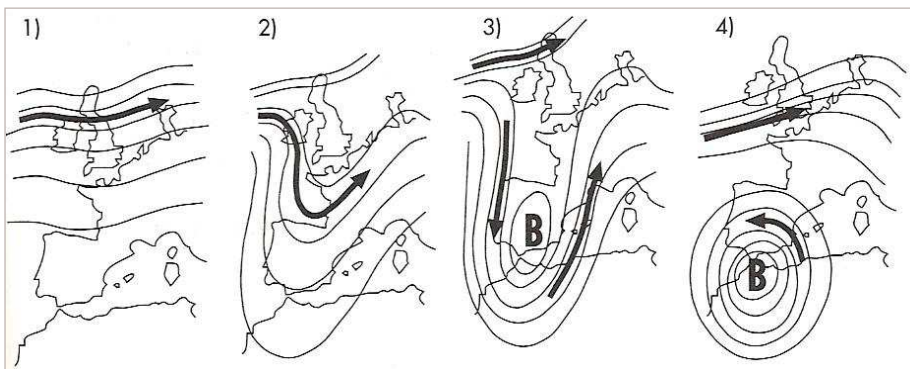
Moitas destas choivas preséntanse en situacións de gota "fría", término que a comunidade científica prefire non usar, no seu lugar propón as siglas **D.A.N.A.**, que definen unha Depresión Illada a Niveis Altos.

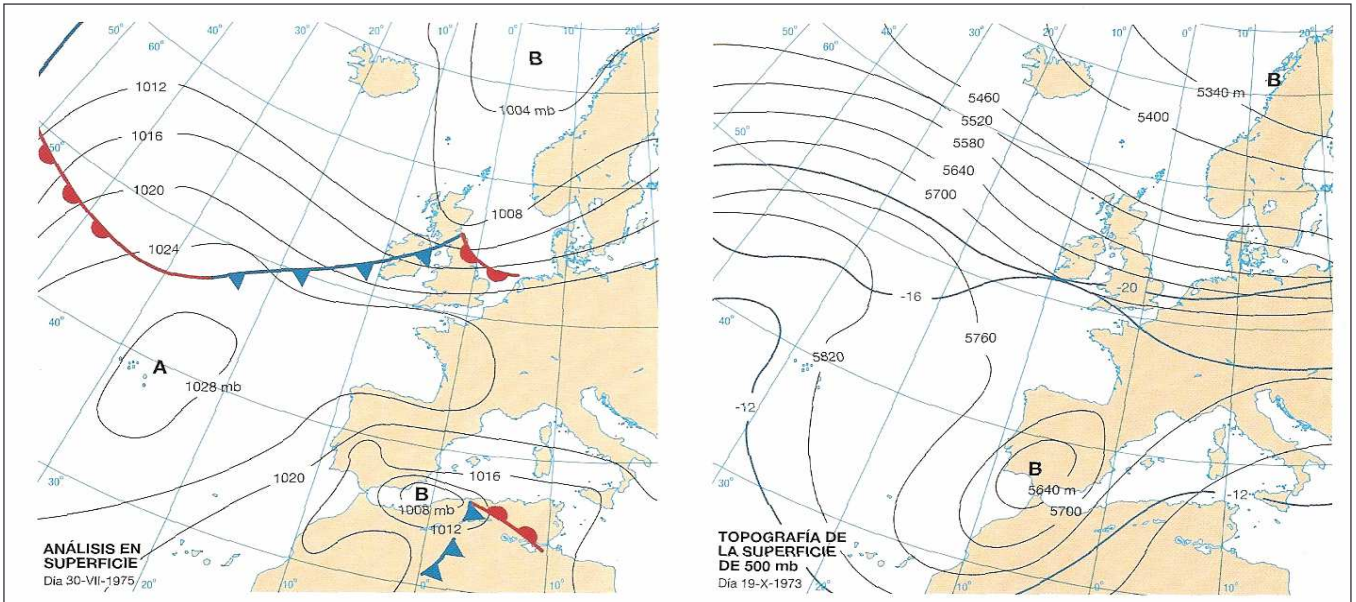
A diferenza doutro tipo de depresións, en situacións de gota "fría", en superficie, a **presión non diminúe** a medida que nos achegamos ao centro, ou o fai moi lixeiramente. De feito, ata nos podemos atopar cun anticiclón. Para entender como se forma unha gota fría", temos que saber o que pasa a unha altura aproximada de **10.000 metros**. Moitas rutas aéreas circulan a unha altura parecida, e non é casual, xa que se sabe da existencia dunha corrente de aire, que se pode aproveitar para aforrar tempo e combustible. É a **Corrente en Chorro**, ou "Jet Stream". Aquí atopamos a orixe da "gota fría".

Este fluxo constante de ventos a **gran velocidade**, xunto co movemento de rotación da terra, provocan ondulaciones na corrente. Estas **ondulaciones** aseméllanse aos meandros dun río. Co paso do tempo, a curvatura acentúase provocando un **estiramiento** da corrente en chorro que pode levar o seu **estrangulamento** e a un posterior **illamento**. Cando unha parte da corrente queda completamente illada da circulación xeral da corrente, atopámonos cunha DANA ou gota fría.

Órnxesis de una gota fría a partir de oscilaciones de la corriente en chorro. Las gotas frías son pequeños volúmenes de aire frío, desgajados de su masa fría matriz, que penetran en una masa de aire más cálido, provocando un acusado descenso de las temperaturas y también, muy frecuentemente, fuertes precipitaciones.

Neste mapa podemos observar en **altura** como a corrente en chorro debuxa sobre a Península unha profunda valgada que pode chegar a esgazarse do chorro principal xerando unha borrasca sobre as costas mediterráneas, cantábricas e ou sudoeste ou sur peninsular. Esta borrasca, de aire moi frío, descende ata ou só e obrígalle a ascender violentamente ó aire cálido e húmido das capas baixas. Isto provoca fortes precipitacións, as veces torrenciais, que poden ser catastróficas. Esta situación dáse non **outono**, xa que despois do verán a auga do mar está máis cálida e son máis frecuentes as irrupcións de aire frío en altura.

En síntese, unha gota fría fórmase cando converxen tres situacións: mar quente, atmósfera inestable na superficie e aire frío en altura. O proceso evolutivo sería o seguinte:

No Levante español o mar (Mediterráneo) atópase a temperaturas altas nos meses de setembro e outubro (entre 22º e 25º) polo que desprende moito vapor de auga.

Nesta situación cando chega unha borrasca ou unha fronte fría e hai unha bolsa de aire frío en altura prodúcese unha situación de inestabilidade do aire superficial que aumenta nos niveis máis altos.

O vapor de auga que o mar libera en gran cantidade, ascende arrastrado pola inestabilidade e vaise condensando ao atoparse coa zona fría, o que provoca a formación dunha nube.

Esta nube crece a gran velocidade porque o vapor ascendente atopa moita facilidade para subir ao atoparse con zonas máis frías, e con este frío vai condensándose cada vez máis auga. En moi poucas horas pódense formar grandes frentes tormentosos que poden chegar a ter máis de 10 km de altura.

Estas nubes, do tipo cumulonimbos, descargan unha forte choiva, normalmente acompañada dun gran aparello eléctrico e de granizo. As choivas torrenciais poden deixar ata 232 litros por metro cadrado de auga provocando graves inundacións.

A presenza dunha rede de colectores de curto percorrido (ríos-rambla, rambla e barrancos) de comportamento torrencial favorece os desbordamentos dos ríos e as inundacións.

